

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind statutul judecătorilor
și procurorilor**

Analizând proiectul de **Lege privind statutul judecătorilor și procurorilor**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 423 din 22.08.2022 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D963/22.08.2022,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect reglementarea statutului judecătorilor și procurorilor, propunându-se spre abrogare Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **art. 3 alin. (1)**, pentru corectitudinea exprimării, expresia „potrivit principiului” trebuie redată sub forma „potrivit principiilor”.

5. La **art. 4 alin. (3)**, expresia „asigurând inclusiv aparența de imparțialitate” nu este suficient de clară și trebuie reanalizată și reformulată potrivit intenției de reglementare.

6. La **art. 7 alin. (1)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, precum și pentru corelare cu dispozițiile art. 13 alin. (4), apreciem că textul ar trebui să prevadă și competența comisiei de corectare de a efectua activitatea de „procesare electronică” a testului grilă de verificare a cunoștințelor juridice.

Avem în vedere faptul că, potrivit primei teze a art. 13 alin. (4) evaluarea și notarea lucrărilor la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice se realizează „prin procesare electronică”, însă această activitate nu ar putea fi desfășurată decât în cadrul lucrărilor comisiei de corectare.

Observația este valabilă și pentru **art. 67 alin. (2)**.

7. La **art. 9 alin. (4)**, considerăm că norma care face referire la „Desemnarea membrilor **comisiilor prevăzute la alin. (1) și (3)**” trebuie revăzută deoarece la alin. (3) se face trimitere la „comisiile prevăzute la alin. (1)”, suplimentar nefiind prevăzută nicio o altă comisie.

8. La **art. 14 alin. (6)**, pentru un spor de claritate, sugerăm reanalizarea sintagmei „sanționarea **membrilor comisiei de elaborare a subiectelor care sunt răspunzători de admiterea contestațiilor**”, deoarece respectivii membri sunt responsabili pentru elaborarea subiectelor, nu pentru admiterea contestațiilor.

De asemenea, pentru previzibilitatea normei apreciem că noțiunile din sintagma „în măsura în care se reține **reaua-credință sau grava neglijență** a acestora” ar trebui explicitate.

9. La **art. 20 alin. (2)**, considerăm că norma de trimitere la „lista prevăzută la art. 6 alin. (6)” trebuie reanalizată deoarece la respectivul element de structură nu se prevede nicio listă.

La **alin. (4)**, având în vedere exigențele stilului normativ, expresia „menționate la art. 6 alin. (6)” trebuie redată sub forma „prevăzute la art. 6 alin. (6)”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

10. La **art. 29**, pentru unitate redacțională în cadrul proiectului, ținând cont de formulările anterioare în cazuri similare, propunem ca sintagma „Art. 211 alin. (3) și art. 224 se aplică în mod corespunzător” să fie înlocuită cu sintagma „Dispozițiile art. 211 alin. (3) și art. 224 se aplică în mod corespunzător”.

Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare din proiect.

11. La art. 31 alin. (1), pentru evitarea unei exprimări redundante, textul trebuie să debuteze cu expresia „Abaterile auditorilor de justiție...”.

La **alin. (6)**, pentru unitate terminologică cu art. 33 alin. (5), textul ar trebui să se refere la „indemnizațiile de auditor primite”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

12. La art. 32 alin. (2), pentru rigoarea exprimării, sugerăm ca sintagma „Atunci când” să fie înlocuită cu sintagma „În situația în care”.

Reiterăm această sugestie pentru toate situațiile similare aflate la debutul unei norme.

13. La art. 41 alin. (1), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, din finalul textului trebuie eliminată expresia „din lege”.

La **alin. (2)**, expresia „prevederile articolului 21” trebuie redată sub forma „prevederile art. 21”.

14. La art. 45 alin. (1) lit. g) și h) este necesară eliminarea titlului Legii nr. 134/2010, întrucât acesta a fost redat anterior.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **teza finală a lit. m)**, în ceea ce privește titlul Legii nr. 286/2009.

În plus, la **lit. m)**, pentru rigoarea redactării, sintagma „art. 223, art. 226 și 227” se va reda sub forma „art. 223, 226 și 227”.

15. La art. 57 alin. (5), pentru corectitudinea exprimării, sintagma „pagina de internet” trebuie redată sub forma „paginile de internet”.

16. La art. 61 semnalăm că norma nu are un caracter complet, nereglementând cazul în care un candidat admis a ales un post care a fost ales și de alt candidat care a avut însă o medie mai mare la examenul de capacitate, și care astfel îl va ocupa.

Sugerăm reanalizarea normei acestui articol cu luarea în considerare și a situației expuse mai sus.

17. La art. 68, cu referire la norma de trimitere la „Comisiile prevăzute la art. 67 alin. (2) și (3)” precizăm faptul că la alin. (3) se face referire la comisiile prevăzute la alin. (1).

Ca urmare, considerăm că norma de trimitere ar trebui să vizeze comisiile de la alin. (1) și nu cele de la alin. (3).

În plus, expresia „sunt alcătuite membri” trebuie înlocuită cu sintagma „sunt alcătuite **din** membri”.

18. La **art. 72 alin. (8)**, termenul „întrebările” trebuie redat sub forma „întrebări”.

19. La **art. 88 alin. (1)**, pentru respectarea dispozițiilor referitoare la anexe din cuprinsul art. 57 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din text trebuie eliminată expresia „la prezenta lege”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

20. La **art. 90 alin. (1)**, expresia „din componența căruia” trebuie înlocuită cu sintagma „din componența căreia”.

La **alin. (4)**, este de analizat dacă prevederea condiției ca judecătorul sau procurorul să nu fi fost sancționat disciplinar, în mod definitiv, în ultimii 3 ani este corelată cu dispozițiile art. 274 alin. (3) lit. a) și b) care stabilesc termene **mai scurte de 3 ani** pentru radierea **de drept** a sancțiunilor disciplinare.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate dispozițiile din proiect prin care se stabilește condiția nesancționării disciplinare „în ultimii 3 ani”.

21. La **art. 91 alin. (2)**, partea finală a textului trebuie reformulată, astfel: „... conducătorul acelei instanțe sau, după caz, al aceluși parchet”.

22. La **art. 96 alin. (4)**, este de analizat dacă norma de trimitere la art. 89 nu ar trebui să vizeze doar alin. (1) al respectivului articol, deoarece doar în cadrul respectivului alineat se prevăd vechimi în profesie.

23. La **art. 101 alin. (6)** este necesară reanalizarea trimiterii la dispozițiile art. 16 alin. (2) din anexa nr. 2, întrucât respectiva normă este aplicabilă procurorilor.

Observația este valabilă și pentru **alin. (7)**.

24. La **art. 106 alin. (5)**, trebuie corectată expresia „un câte membru”.

La **alin. (6)**, pentru un plus de claritate a normei, sintagma „pot face contestații la acesta” trebuie înlocuită cu expresia „pot face contestații la barem”.

25. La **art. 116 alin. (1)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, elementele enumerării trebuie marcate cu litere mici ale alfabetului.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

26. La **art. 117 alin. (1)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, expresia „la art. 114 lit. a)” trebuie înlocuită cu sintagma „la art. 115 lit. a)”.

La **alin. (4)**, pentru o exprimare adecvată, apreciem că sintagma „pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3)” ar trebui înlocuită cu sintagma „pe baza criteriilor stabilite potrivit alin. (3)”, deoarece la respectivul alineat se prevede stabilirea de către comisiile de evaluare a unor criterii unitare, fără ca respectivele criterii să fie prevăzute în normă.

La **alin. (11)** se impune reanalizarea trimiterii la art. 112 alin. (3), întrucât respectiva normă nu se referă la un raport.

Observația este valabilă și pentru **art. 122 alin. (1)**.

27. La **art. 133 alin. (4)**, cu referire la sintagma „Numărul membrilor comisiilor sau, după caz, al **subcomisiilor** prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilește dar acesta nu poate fi mai mic de 3 membri pentru fiecare subcomisie de concurs” precizăm că la respectivele alineate nu se prevede nicio subcomisie. Mai mult, nici la restul alineatelor acestui articol nu face referire la vreo subcomisie, ci doar la comisiile prevăzute la respectivele două alineate. Ca atare apreciem că ar trebui să se revadă norma în discuție.

28. La **art. 140 alin. (9)** semnalăm că se folosește pentru prima dată acronimul ECRIS fără ca acesta să fie explicat.

La **alin. (13)**, expresia „în cadrul căreia” trebuie redată sub forma „în cadrul cărora”.

29. La **art. 141 alin. (11)**, termenul „respective” trebuie scris sub forma „respectiv”.

La **alin. (12)**, pentru unitate terminologică, cuvântul „Consiliului” trebuie înlocuit cu „Consiliului Superior al Magistraturii”.

30. La **art. 146 alin. (4)**, expresia „condițiilor prevăzute” trebuie înlocuită cu sintagma „condițiilor prevăzute la”.

31. La **art. 152 alin. (4)**, având în vedere exigențele de tehnică legislativă, sintagma „Prin derogare” trebuie înlocuită cu expresia „Prin excepție”.

Observația este valabilă și pentru **art. 232 alin. (3)**.

32. La **art. 157 alin. (1)**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „pe acei membri comisiei” trebuie redată sub forma „pe acei membri ai comisiei”.

Observația este valabilă și pentru **alin. (2)**.

33. La **art. 169 alin. (4)**, pentru precizia și claritatea normei, apreciem că ar fi necesar să se menționeze cine desemnează psihologul care poate participa la interviu, urmând a se preciza, dacă este cazul, și dacă acesta face parte dintr-o instituție anume.

Precizăm că asemenea informații se regăsesc, ca exemplu, în norma de la **art. 144 alin. (5)**.

34. La **art. 172 alin. (1)**, pentru unitate redacțională în cadrul proiectului, ținând cont de formulările anterioare în cazuri similare, dar și pentru rigoarea redactării, sintagma „Art. 170 și art. 171 se aplică în mod corespunzător” propunem să fie înlocuită cu sintagma „Dispozițiile art. 170 și 171 se aplică în mod corespunzător”.

35. La **art. 173 alin. (7)** expresia „se emit” trebuie redată sub forma „se emite”.

36. La **art. 177 alin. (1)**, sintagma „la funcționeze” trebuie înlocuită cu expresia „să funcționeze”.

37. La **art. 178 alin. (2)**, teza finală ar trebui să facă obiectul unui alineat distinct.

38. La **art. 179 alin. (1)**, termenul „pachet” trebuie redat sub forma „parchet”.

39. La **art. 182 alin. (2)**, expresia „solicitarea motivată” trebuie înlocuită cu sintagma „solicitarea motivată a”.

40. La **art. 185 alin. (2)**, este de analizat dacă trimiterea nu trebuie făcută și la art. 184 alin. (2).

41. Pentru rigoarea redactării, la **art. 191 alin. (3)**, sintagma „informațiilor prevăzute la (2)” se va reda sub forma „informațiilor prevăzute la **alin. (2)**”.

La **alin. (7)**, pentru o corectă și completă informație juridică, se va insera la final sintagma „republicată, cu modificările și completările ulterioare”. De asemenea, deoarece titlul Legii nr. 134/2010 a mai fost redat anterior în cadrul proiectului, se va elimina.

42. La **art. 192**, cu referire la trimiterea la „Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii” semnalăm că simultan cu prezentul proiect se mai află în analiză la Consiliul Legislativ un proiect cu respectivul obiect de reglementare prin care se propune abrogarea actualei reglementări în vigoare, respectiv Legea nr. 317/2004.

Precizăm că norma de trimitere trebuie să țină seama de forma finală a Legii privind Consiliul Superior al Magistraturii, iar indicarea acestui act normativ urmează să fie făcută prin precizarea numărului și a anului adoptării.

43. La **art. 196 alin. (4)**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm înlocuirea sintagmei „vacanței posturilor” cu sintagma „vacantării posturilor”.

44. La **art. 202 alin. (1)**, sugerăm reanalizarea cazurilor de eliberare din funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzute la lit. g), având în vedere, *mutatis mutandis*, considerentele din cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 905/2020, precum și dispozițiile art. 82 alin. (1) și ale art. 90 alin. (1) din Codul penal.

La **alin. (2)**, termenul „Secția” trebuie redat sub forma „Secției”.

45. La **art. 212 alin. (5)**, expresia „prevăzute prezenta lege” trebuie redată sub forma „prevăzute de prezenta lege”.

46. La **art. 219 alin. (1)**, sintagma „fiind cea eliberării” trebuie înlocuită cu expresia „fiind cea a eliberării”.

47. La **art. 223 alin. (3)**, cuvântul „fiecărui” trebuie redat sub forma „fiecărei”.

48. La **art. 270 alin. (1)**, expresia „Codului de procedură civilă” trebuie redată sub forma „Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Observația este valabilă și pentru **art. 286 alin. (3)**.

49. La **art. 272**, este de analizat în ce măsură eliminarea stabilirii drept abateri disciplinară a faptei constând în manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu este compatibilă cu ansamblul reglementărilor referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor, ținând seama de îndatoririle și responsabilitățile speciale caracteristice acestor funcții.

În acest sens, precizăm că, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, Curtea Constituțională a reținut, în Decizia nr. 326/2019, că „*limitele libertății de exprimare a magistraților se circumscriu principiilor generale ale deontologiei profesiei, care implică independență, imparțialitate, integritate, și impun conformarea conduitei magistratului în raport cu aceste principii. Din acest punct de vedere, având în vedere gradul de abstractizare al normei legale, legiuitorul nu poate enumera care sunt faptele de*

natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției. În sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, funcția publică implică anumite restricții ale exercițiului libertății de exprimare, iar obligația de rezervă, trăsătură caracteristică a funcției publice, decurge din obligațiile și responsabilitățile ce revin funcționarilor publici, în calitate de agenți ai statului (Hotărârea fostei Comisii Europene a Drepturilor Omului din 3 mai 1988, pronunțată în cauza M. împotriva Belgiei)”.

De altfel, cu referire la independența judecătorilor, și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a subliniat că „o asemenea cerință de independență nu are scopul de a cauționa eventuale comportamente grave și total impardonabile din partea judecătorilor”. (Hotărârea din 21 decembrie 2021 în cauzele conexe C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19).

Propunem, de aceea, reanalizarea soluției legislative, sub aceste aspecte, având în vedere și faptul că în avizul Consiliului Superior al Magistraturii se subliniază necesitatea menținerii reglementării privind stabilirea drept abateri disciplinare a faptei constând în manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu

50. La **art. 272**, în ceea ce privește eliminarea din cadrul cazurilor care constituie abateri disciplinare a cazului prevăzut în prezent în cuprinsul art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că, prin Avizul nr. 315/28.03.2022, Consiliul Legislativ a avizat negativ o propunere legislativă cu același obiect. Menționăm că respectiva propunere legislativă (plx89/08.03.2022) a fost respinsă atât de către Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, cât și definitiv, de către Senat, în calitate de Cameră decizională, în ședința din 29.06.2022.

Precizăm că în ceea ce privește soluția legislativă din prezentul proiect, rămân valabile considerentele reținute în avizul Consiliului Legislativ nr. 315/28.03.2022.

Așa cum s-a precizat și în avizul sus-menționat, dispozițiile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 au fost supuse controlului *a priori* al Curții Constituționale din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 124 alin. (3), potrivit cărora judecătorii sunt independenți și se

supun numai legii”, obiecția de neconstituționalitate fiind respinsă prin Decizia nr. 2/2012.

În decizia sus-menționată, instanța de contencios constituțional a reținut că *„dispozițiile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004, modificată, care reglementează ca abatere disciplinară „nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii”, (...) dau expresie și eficiență prevederilor art. 126 alin. (3), respectiv celor ale art. 147 alin. (4) din Constituție.”*. Totodată, Curtea a constatat că *„principiile care guvernează înfăptuirea justiției trebuie interpretate în corelație cu dispozițiile constituționale care consacră rolul și competențele celorlalte puteri, cu respectarea principiilor statului de drept, enunțate de art. 1 din Legea fundamentală. Un cadru legislativ care ar permite ignorarea, eludarea sau cenzurarea de către instanțele judecătorești a deciziilor pe care Înalta Curte de Casație și Justiție ori Curtea Constituțională le pronunță în exercitarea competențelor lor constituționale nu este compatibil cu aceste principii”*.

Or, eliminarea abaterii disciplinare constând în nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii ar fi de natură să creeze cadrul legislativ incompatibil cu principiile statului de drept consacrate de art. 1 din Legea fundamentală, la care se face referire în considerentele sus-menționate din cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 2/2012.

În ceea ce privește situația incidenței jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, invocată în cuprinsul Expunerii de motive, menționăm că atât instanțelor de judecată, cât și legiuitorului li se impun dispozițiile art. 147 alin. (3) din Constituție referitoare la obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

Precizăm că, așa cum instanța de contencios constituțional a subliniat în Decizia nr. 1039/2012, *„nicio altă autoritate publică, fie ea și instanță judecătorească, nu poate contesta considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale, aceasta fiind obligată să le aplice în mod corespunzător, respectarea deciziilor Curții Constituționale fiind o componentă esențială a statului de drept”*.

Astfel fiind, sunt obligatorii considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 390/2021, potrivit căroră *„o instanță*

judecătorească are abilitarea să analizeze conformitatea unei dispoziții "din legile interne", deci aparținând dreptului intern, cu dispozițiile de drept european prin prisma art. 148 din Constituție și, în cazul în care constată contrarietatea, are competența să aplice cu prioritate dispozițiile de drept al Uniunii în litigiile ce antamează drepturile subiective ale cetățenilor. În toate cazurile, Curtea constată că, prin noțiunile de „legi interne” și „drept intern”, **Constituția are în vedere exclusiv legislația infraconstituțională, Legea fundamentală prezervându-și poziția ierarhic superioară în virtutea art. 11 alin. (3).** Așa fiind, atunci când stabilește că „prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne”, **art. 148 din Constituție nu atribuie dreptului Uniunii prioritate de aplicare față de Constituția României, astfel că o instanță națională nu are abilitarea de a analiza conformitatea unei dispoziții din dreptul intern, constatate ca fiind constituționale prin prisma art. 148 din Constituție, cu dispozițiile de drept european.** Sistemul dreptului românesc este format din totalitatea normelor juridice adoptate de către statul român și care trebuie să fie în consonanță cu principiul supremației Constituției și principiul legalității, care sunt de esența cerințelor statului de drept, principii înscrise în art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, unica autoritate legiuitoare a țării fiind Parlamentul, având în vedere că statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. Democrația constituțională, într-un stat de drept, nu este însă o abstracție, ci este o realitate a unui sistem în cadrul căruia **supremația Constituției limitează suveranitatea legiuitorului, care în procesul de creare a normelor juridice și de adoptare a unor acte normative trebuie să țină cont de o serie de principii de rang constituțional (a se vedea Decizia nr. 104 din 6 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 mai 2018, paragraful 73)”**.

Menționăm că, așa cum a subliniat în Decizia nr. 1/2014, „în ceea ce privește efectele deciziilor sale, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, caracterul general obligatoriu vizează nu numai dispozitivul deciziilor Curții Constituționale, ci și considerentele pe care se sprijină acesta.

În consecință, atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice, urmează să respecte întru totul atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții”.

Ținând seama de cele de mai sus, soluția legislativă de eliminare a răspunderii disciplinare a judecătorilor în cazul nerespectării deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii, apare ca fiind contrară jurisprudenței Curții Constituționale în domeniu și nu ar trebui adoptată, întrucât respectarea deciziilor Curții Constituționale - al căror efect obligatoriu este consacrat de art. 147 alin. (4) din Constituție - și a deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii - al căror efect obligatoriu derivă din dispozițiile art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală - reprezintă **o componentă esențială a statului de drept.**

Așa cum se subliniază și în avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în acest context, ținând seama de specificul dreptului Uniunii Europene și de raportul acestuia cu dreptul intern, astfel cum este consacrat de dispozițiile art. 148 din Constituția României, este de analizat, de asemenea dacă proiectul nu ar trebui să stabilească drept abatere disciplinară, pe lângă nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii, și nerespectarea hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene.

51. Semnalăm că, din ansamblul reglementărilor propuse prin prezentul proiect, precum și prin proiectul de Lege privind Consiliul Superior al Magistraturii nu rezultă care este natura juridică a faptelor constând în încălcarea dispozițiilor Codului deontologic. Avem în vedere faptul că încălcările Codului deontologic sunt enumerate distinct de abaterile disciplinare în cuprinsul normelor din proiect (de ex. art. 141 alin. (5), precum și în cadrul anexei nr. 1), însă nu se înțelege care este procedura în urma căreia sunt adoptate hotărârile Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii prin care se stabilesc aceste încălcări, avute în vedere de art. 3 alin. (1) din anexa nr. 1.

În acest sens, este de analizat dacă aceste încălcări nu ar trebui stabilite drept abateri disciplinare, astfel cum s-a precizat și în avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

52. La **art. 284 alin. (4)**, se va elimina sintagma „din lege”, din final, fiind superfluă.

De asemenea, la **alin. (6)**, prin care se stabilește data intrării în vigoare pentru anumite dispoziții, având în vedere că art. 294 alin. (1) prevede intrarea în vigoare a prezentei legi la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru precizie, recomandăm ca soluția propusă să fie redată în continuarea dispoziției de la art. 294 alin. (1), sub forma unei excepții.

53. La **art. 290**, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative constând în extinderea, față de reglementarea în vigoare, a sferei persoanelor care pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat fără examen sau concurs, sugerăm să se analizeze dacă o astfel de reglementare nu ar fi de natură să afecteze desfășurarea activității în aceste domenii, prin crearea unor dezechilibre în cadrul acestor profesii.

În acest sens, precizăm că proiectul prevede o singură condiție pentru a putea intra în avocatură sau notariat fără concurs, și anume ca respectivele categorii de persoane să fi funcționat cel puțin 5 ani la Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv la structurile specializate de parchet.

În plus, semnalăm că, în raport cu reglementarea în vigoare, norma propusă pentru art. 290 nu mai prevede și condiția referitoare la eliberarea neimputabilă din funcție, condiție care, așa cum se subliniază și în avizul Consiliului Superior al Magistraturii și ținând seama de conținutul soluției legislative, apreciem că ar trebui menținută și de norma din proiect.

Precizăm că, în sensul menținerii soluției legislative reglementate în prezent în cuprinsul art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-au pronunțat, prin adrese transmise Consiliului Legislativ, atât Uniunea Națională a Notarilor Publici, cât și Uniunea Națională a Barourilor din România.

54. La **art. 294 alin. (4) lit. b)**, din rațiuni referitoare la o corectă informare juridică, anterior sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”, se va insera expresia „aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007”.

La **lit. c)**, precizăm că norma privind abrogarea „oricăror alte dispoziții contrare” nu întrunește cerințele de accesibilitate și previzibilitate. În acest sens, menționăm că, potrivit art. 65 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora”*.

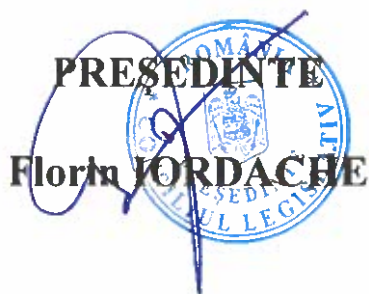
55. Pentru respectarea dispozițiilor art. 57 alin. (5) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru corelare cu dispozițiile normei de trimitere din art. 88 alin. (1), **anexa nr. 1** trebuie completată cu un titlu care să se refere la „**criteriile și indicatorii de evaluare profesională**”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru conținutul **anexei nr. 1**, astfel încât să reiasă, cu claritate, care sunt criteriile și care sunt indicatorii de evaluare profesională.

56. La **art. 6 alin. (1) lit. a) din anexa nr. 1**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm înlocuirea sintagmei „Codul de procedură penală” prin expresia „Legea nr. 135/2020 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare”.

57. La **art. 9 alin. (2) din anexa nr. 1**, expresia „procurorul-șef secție” trebuie redată sub forma „procurorul-șef **de** secție”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare.

58. La **pct. 3 din anexa nr. 2**, termenul „seminarii” trebuie redat sub forma „seminare”.

PREȘEDINTE
Flora JORDACHE

București
Nr. 969/23.08.2022